

[Waldorff]

sådan overenskomst, når den bygger på en systematisk udnyttelse af de dårligst stillede i samfundet for at skaffe de rigeste skattefra-
drag.

Første næstformand (Enggaard):

Hr. Brixtofte har ordet for en kort be-
mærkning, og så går vi tilbage til talerræk-
ken. Det forudsættes, at korte bemærkninger
knytter sig til de foregående indlæg.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Jeg vil blot beklage, at hr. Rahbæk Møller
siger, der er tale om statstilskud. Det er der
ikke tale om. Der er tale om udskydelse af
skat. Jeg beklager, at hr. Rahbæk Møller ik-
ke har sat sig grundigere ind i lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Det er klart, når hr. Gammelgaard nævner
Provinsbankens undersøgelse, at det antal
personer, som er sikrede i forskellige er-
hvervsgrupper, bliver relativt højt blandt ar-
bejderne, som jo alt taget i betragtning er
mange flere regnet i absolutte tal. Men jeg
må have lov til at henvise til en undersøgelse,
som socialforskningsinstituttet nylig har
offentliggjort. Den siger, at 7 pct. af arbej-
derne har en privat pensionsordning med
deres arbejdsgiver. Halvdelen af gruppen
funktionærer og tjenestemænd har en sådan
ordning. Når man trækker tjenestemændene,
der alle sammen har tjenestemandspension,
ud, er det altså under halvdelen af funk-
tionærgruppen, medens nogle og halvtreds pro-
cent af landmændene og 68 pct. af øvrige
selvstændige sikrer sig gennem livrenter og
livsforsikringer og lignende ordninger. Det er
de tal, der viser den procentuelle fordeling
på de enkelte erhvervsgrupper.

Glistrup (FP):

Kristeligt folkeparti er ude på fejlveje, når
dets ordfører her kan sige, at Danmark var
reddet, hvis vi fik overført yderligere 60 mia
kr. fra den private sektor til statskassen.
Tværtimod vil Danmark være meget, meget
værre stillet, hvis det frygtelige skulle ske.
Det, der er behov for, er præcis det modsat-
te, nemlig at der vandrer 60 mia kr. den an-

den vej. Hvordan det kan gøres, vil fremgå i
detaljer af de ændringsforslag til finanslov-
forslaget, som fremskridtspartiet vil fremsæt-
te i god tid, før vi skal behandle finanslov-
forslaget her senere på måneden.-

Men skatteministerens hjerte slår i den
samme takt som kristeligt folkepartis, når
han hævder, at det her foreslåede er nødven-
digt for at redde landets situation, at der skal
bæres byrder. Skatteministeren tager fuld-
stændig fejl, hvis han har en sådan sadistisk
religionsbekendelse, at han tror, at bare det
gør ondt, så skal det nok også hjælpe. Det
kommer an på, hvem det gør ondt på. Det
hjælper ikke, når det gør ondt på den private
sektor, som skal redde landet. Det skal gøre
ondt på den offentlige sektor, som er kom-
met til at svulme langt mere, end dette land
har råd til. Det, det drejer sig om, er at be-
grænse den offentlige sektor. Det er dér, byr-
derne skal bæres. Bærer man byrder andre
steder, gør man det kun værre for os alle
sammen, hvad enten vi er inden for den pri-
vate eller inden for den offentlige sektor.

Ministeren fortsatte med at sige, at disse
ordninger var overordentlig gunstige. Det er
noget, vi nok skal se at få belyst noget nær-
mere i udvalget. Det er selvfølgelig rigtigt, at
den, der har indbetalt 100 kr. i 1951 og 100
kr. i 1952 osv., får beløb tilbage, der er langt
større end disse 27-28 år gange 100 kr. Men
punkt 1 kan en hundredkroneseddel købe
væsentlig mindre i 1979 og 1980, end den
kunne i 1951 og 1952, og punkt 2 var alter-
nativet i 1951 og 1952 jo at bruge sin
hundredkroneseddel som udbetaling på en eller
anden fast ejendom, der nu måske er 800.000
kr. værd eller noget lignende. Derfor tror jeg
nok, skatteministeren skal være noget forsigtig
med at sige, at her er nogle, der har haft
nogle overordentlig gunstige ordninger, så
dem kan man bare give sig til at piske løs
på. Det er ikke nogen god idé.

Spørgsmålet, som hr. Rahbæk Møller og
hr. Brixtofte diskuterer, hvorvidt der er til-
skud i form af skattelettelser på 8 mia kr.
eller noget lignende, løser vi jo meget let ved
at afskaffe skatten. Så forsvinder disse til-
skud, som hr. Rahbæk Møller har så ondt af.
Lad os da gå i fællesskab den vej og ophæve
indkomstskatten, så bliver der selvfølgelig
heller ikke noget statstilskud ad den vej. Det
viser hulheden i SFs argumentation, når man